

си приказвайте, а азъ си имамъ малко работа, ще прощавате,— пардйонъ (престъпва назад).

Маргар. Да, да! вижте си работата, да не ви въздържамъ. Злата. Да бъхме въ Авропата, не щяхме да имаме тѣзи работи; ама тукъ . . . на простата земя, како ще сторимъ?

Маргар. (ухилено) Тъй, тъй, добръ казвате: проста земя, присторено.

Злата. (като са покланя) Адію мушу (излиза).

Маргар. Адію мадам Злата (олова Анка за ръка) Е? тади-муазелъ Аннетъ! . . . Я кажи ми какъ прекара тъзи ноќь?

Анка. (присторено) Добръ, мосийо, мерси.

Маргар. (като земя столъ за Анка и за себе си и съдатъ средъ сцената едно до друго) Азъ, горкя, цѣлата ноќь съсъ акъла на моята шердъ Аннетъ; заспихъ, събудихъ са, този ангелъ се предъ очитъ ми. И тъй душата ми си тиранисва. . . . да . . . и тиранисва злъ. — Кажи ми ма шердъ Аннетъ имашъ ли таквази тирания? сепадиръ любишъ ли ма?

Анка. Хора отъ цивилизациата кой не ще ги люби.

Маргар. (любезно) Ти, ма шердъ Аннетъ, не си никакъ родена за да станешъ жена на единъ Българинъ: натурата та е дарила, богами, съ таквази шерманата хубостъ, съ таквизи физически авантажи, съ таквизи персонални грации, дѣто трѣба да бѫдътъ само за сентименталното сърдце на единъ Европеецъ. Да, ма птичъ ами, ти си родена да живѣешъ не между игорентитѣ — проститѣ — а въ пазвата на цивилизациата.

Анка. Цивилизациата . . . да, тъзи цивилизација, която азъ толко обичамъ и желаімъ . . .

Маргар. Да, имашъ резонъ. — Голѣмъ грѣхъ ще бѫде, ако останешъ въ тъзи простата земя.

Анка. Братъ ми, който познава що ще рече цивилизација, същото казва; ами баща ми като не е тамъ . . . за да са разумѣе; е страшенъ противникъ.

Маргар. Тъй сѫ простацитѣ. А майка ти?

Анка. Майя, тя. . . . обича цивилизациата.

Маргар. Браво. Ето жена както трѣба. — Баща ви . . . на страна. Майка ти и братъ ти сѫ наши — са ва тре биен — Парконсекансъ, ма шер Аннетъ, ти си ендепендента . . . стига да десидасашъ и са оставишъ на мене. О, тогазъ, тогазъ . . . шер Аннетъ, ще видишъ свѣтилната Европа; да . . . ще отидемъ на Виена, на Парижъ, на Лондонъ и . . . други много, много цивилизовани градове, дѣто ти ще са видишъ . . . какъ да ти ка-